

ת"פ 62850/12/13 - מדינת ישראל נגד חאלד אדקידק

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 62850-12-13 מדינת ישראל נ' אדקידק

בפני
בעניין: כב' השופט אביטל חן
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

חאלד אדקידק

הנאשמים

גזר דין

הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בכתב האישום המתוקן בעבירות של התפרצות לבנין מגורים וגניבה.

על פי עובדות כתב האישום המתוקן ביום 14/9/12 בשעה 19:00 לערך, על רקע פיטוריו ממקום עבודתו באכסניה ברחוב הר ציון בירושלים (להלן: "האכסניה") חודשיים קודם לכן, טיפס הנאשם על אחד מקירות האכסניה ופרץ פנימה.

הנאשם נטל מחדרם של בעלי המקום שני טלפונים ניידים מסוג אייפון וגלקסי ועזב את המקום, כשאלו ברשותו.

תסקיר שירות המבחן

הנאשם בן 42 שנה, נשוי ואב ל-4 ילדים. המשפחה מוכרת לשירותי הרווחה על רקע מצוקה כלכלית וקשיים התנהגותיים של ילדיו. נכון למועד עריכת התסקיר, הנאשם מובטל מעבודה.

הנאשם מגיע מרקע משפחתי מורכב, הכולל תפקוד הורי לקוי ואלימות שנקט אבי הנאשם כלפי בני המשפחה. הנאשם מתאר רגשות קיפוח וניכור מצד בני משפחתו הנמשכים לדבריו, עד היום.

הנאשם למד במסגרת חינוכית במשך 4 שנים בלבד. בהיותו בן 19 שנה היה עבר אבירות על רקע לאומני בגין הועמד לדין וריצה שתי תקופות מאסר.

בהיותו בן 23 שנה נישא על אף התנגדות משפחתו ומתאר את מערכת היחסים הזוגית עם רעייתו כתקינה.

לאורך השנים עבד במקומות עבודה שונים, אך התקשה לשמור לאורך זמן על מקום עבודתו, לדבריו, בשל גורמים שאינם בשליטתו. שירות המבחן התרשם כי לנאשם נטיה להתעמת עם הממונים עליו בשל תחושת עוול וקיפוח שחש, ובעקבות אלו עוזב את מקום עבודתו.

כגורמי סיכוי מצוין שירות המבחן את העובדה לפיה הנאשם הינו אדם בעל יכולת ביטוי עצמי והתבוננות פנימית גבוהה, ותואר על ידי שירותי הרווחה כמי שמגלה אכפתיות ואחריות ביחס למשפחתו וחותר לתפקוד תקין כבעל משפחה.

לצד זאת, התרשם שירות המבחן כי הנאשם סובל מדימוי עצמי נמוך ומחוייט דחיה ראשונית מופנמת על רקע פגיעות שעבר במשפחת המוצא. חוויה זו מתעוררת במערכות יחסים בינאישיות שעה שהנאשם עומד לביקורת או חווה כישלון, ובנסיבות אלו עלול להגיב באופן קיצוני, אימפולסיבי והרסני כלפי עצמו.

בנוסף, לנאשם קושי ביציבות תעסוקתית, וקושי לבחון את אחריותו ותפקודו באופן ביקורתי.

להערכת השירות חווה הנאשם בדידות ותסכול, העשויות להוות גורמי סיכון להישנות עבירה.

שירותה מבחן ממליץ להטיל על הנאשם עונש מאסר קצר לריצוי בעבודות שירות.

טיעוני הצדדים לעונש

בפתח טיעוניה לעונש מתייחסת התביעה לנסיבות ביצוע העבירה, לפיהן לאחר תכנון מוקדם, פרץ הנאשם למקום עבודתו הקודם, גנב 2 מכשירי טלפון ניידים, אותם מכר בהמשך לבעל עסק לממכר טלפונים.

התביעה טוענת למתחם ענישה הנע בין 12 ל-24 חודשים ומבקשת להשית על הנאשם 15 חודשי מאסר בפועל ומאסר מותנה.

מנגד, בטיעוניה לעונש התייחס הסנגור לרקע לביצוע העבירה, לפיו בסמוך לפני מועד פיטוריו מעבודתו באכסניה הביא ללכידתם של שניים, שניסו לגנוב מהאכסניה. במהלך אותו אירוע הותקף הנאשם על ידי השניים ונגרמו לו חתכים בראשו שהצריכו טיפול ותפירת המקום (הוגשו מסמכים רפואיים ואישור בדבר הגשת תלונה, שניהם מיום 23/6/12).

כשבוע לאחר מכן, איים אחד החשודים בגניבה על הנאשם, ותלונה שהגיש הנאשם נגד המאיים נסגרה, דבר שהותיר אצל הנאשם רושם כי עניינו טופל שלא כראוי.

בנוסף, טוען הנאשם כי מעסיקו סירב להכיר באירוע התקיפה כתאונת עבודה, התנכל לו, ובראשית חודש 7/12 הורה

על פיטוריו, בנימוק לפיו גנב הנאשם מקדחה ממקום עבודתו. לטענת הנאשם תלונה שהוגשה נגדו במשטרה בענין זה, נגנזה בהעדר אשמה (לא הוצג מסמך בענין זה-א.ח).

לדברי ההגנה, יש להתחשב בנסיבות אלו בעת ענישתו של הנאשם.

מעבר לזאת, התייחס הסנגור לנסיבותיו האישיות של הנאשם כמפורט בתסקיר שירות המבחן, לחלוף הזמן ממועד ביצוע העבירה, להעדר הרשעות בתחום עבירות הרכוש, ובהעדר עבירות בכלל בשנים האחרונות.

מתחם העונש ההולם

לשם קביעת מתחם העונש ההולם למעשה העבירה שביצע הנאשם על בית המשפט להתחשב במידת הפגיעה בערכים המוגנים, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

הנאשם ביצע שתי עבירות הקשורות זו בזו ומהוות אירוע אחד ולפיכך יוטל עונש כולל על האירוע כולו.

הערך המוגן בעבירות בהן הורשע הנאשם הינו הגנה על הקנין, בטחון הציבור והזכות לפרטיות. במקרה שבפני מדובר בפגיעה גבוהה בערכים המוגנים.

לאחר תכנון מראש, התפרץ הנאשם לאכסניה בה עבד ונטל לרשותו שני מכשירי טלפון ניידים, אותם מכר לשם בצע כסף. ידוע כי הנזק הנגרם לפרט מגניבת מכשיר טלפון נייד הינו גבוה מאוד, שעה שמכשירי הטלפון אינם משמשים רק לצרכי תקשורת אלא כגישה למאגרי מידע פרטיים, ספריית תמונות, מיילים ומידע אישי רב ויקר.

בענין זה ועל גודל הנזק הנגרם לאדם שמכשיר הטלפון הנייד שלו ניטל ממנו, אני מפנה לדברים שנאמרו מפי כב' השופטת דיאנה סלע בת"פ 20658-12-12 (מחוזי-חיפה) מדינת ישראל נגד ישראל אלמלח:

"גזילתו של טלפון סלולרי בימים אלה, ובעיקר מכשירי טלפון "חכמים", מהווה למעשה גזילה של מחשב אישי, בו מאוחסן מידע אישי רב של הקורבן, על כל הכרוך בכך. אכן, מעבר לערך הכלכלי של המכשיר עצמו, קיים ערך כלכלי ורגשי למידע העלול ליפול בידי השודד, ומעבר לצער על אובדן הזכרון, אם מדובר בספר טלפונים, בתמונות אישיות, משפחתיות או בנתונים אחרים, יש חשש כי גורמים עברייניים יעשו בנתונים אלה שימוש נוסף.

המחוקק קבע עונש מאסר מקסימלי ל-3 שנים בעבירה של גניבה. בחינת הענישה הנוהגת מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים במנעד רחב הנע בין מאסר קצר בעבודות שירות לבין מספר חודשי מאסר בפועל מאחורי סורג ובריא (ת"פ 20681-08-12 מדינת ישראל נ' אדריס, עפ"ג 18727-03-10 ג'אבר נ' מדינת ישראל, ת"פ

12309-11-10 מדינת ישראל נ' (מרדו).

מעבר לעבירת הגניבה הורשע הנאשם בעבירה של התפרצות לבנין מגורים.

בע"פ 7453/08 מדינת ישראל נ' אורן אואזנהנאמרו הדברים הבאים:

"פריצה לביתו של אדם, טומנת בחובה לעיתים קרובות לא רק נזק כלכלי רב, אלא גם צער ועוגמת הנפש הנגרמים לקרבתו של עבירות אלה. הנה כי כן, אין מדובר בעבירות נגד רכוש גרידא, אלא בעבירות המפרות את פרטיותו של האדם בצורה הגבוהה ביותר. זאת ועוד הגדרת עבירות אלו כ'עבירות רכוש', נותנת תחושה מצמצמת וקונוטציה שגויה - לסובבים, באשר למהות העבירות שהתבצעו, הפוגעות במהות המתמצית באמירה: 'ביתו של האדם' - מבצרו'. ברגע שביתו של אדם נפרץ, תחושת חוסר אונים וחוסר ביטחון ממלאת את ליבו. הנה כי כן, הפריצה אינה רק לבית - מבחינה פיזית, אלא בעיקרה חדירה לתוך התא האישי-משפחתי השמור ביותר של האדם."

בע"פ 370/14 אלכס סלפית נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 25/8/14) אישר בית המשפט העליון את מתחם הענישה שקבע בית המשפט המחוזי בעבירות של התפרצות למקום מגורים, גניבה וקשירת קשר לביצוע פשע כזה הנע בין מאסר בפועל למספר חודשים ספורים לבין 10 חודשי מאסר (בעבירה של קשירת קשר כעבירה יחידה אושר מתחם ענישה הנע בין מאסר מותנה לבין 8 חודשי מאסר בפועל).

באותן נסיבות, הנאשם יחד עם אחרים פרקו את צילינדר דלת ביתו של המתלונן, נכנסו פנימה ונטלו לרשותם מחשב נייד, מכשיר אייפד ומגבות.

במקרה שבפני, בהתחשב במידת הפגיעה בערכים המוגנים, בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה ובפסיקה הנוהגת אני סבור כי מתחם העונש ההולם נע בין 5 חודשי מאסר שיכול ויבוצעו בעבודות שירות ל 12 חודשי מאסר.

גזירת העונש המתאים

בגזירת העונש המתאים לנאשם, וכקבוע בסעיף 40 יא' לחוק, יש מקום להתחשב בנסיבותיו האישיות של הנאשם, אשר אינן קשורות בביצוע העבירות, עליהן ניתן ללמוד מטיעוני הצדדים.

כאמור בתסקיר, הנאשם בן 42 שנה, נשוי ואב ל-4 ילדים. הנאשם הודה בעבירות ונטל אחריות על מעשיו.

לנאשם עבר פלילי "ישן" משנת 1998 וקודם לכן, שלא מסוג של העבירות שבפני.

בשנים האחרונות מקיים הנאשם אורח חיים נורמטיבי, מתפקד באופן תקין כאב למשפחתו ועובד לפרנסתו, אם כי מדווח עמוד 4

על העדר יציבות בתעסוקה, חלקה על רקע מבנה אישיותו וקשיים שחוזה בילדותו.

נתתי דעתי לרקע לביצוע העבירה, כמתואר על ידי סנגורו של הנאשם בטיעוניו לעונש.

באיזון הראוי בין הצורך בהטלת עונש מרתיע אשר יהווה גם גמול לבין מתן אפשרות לנאשם להשתלב בתעסוקה ולצמצם את הפגיעה במשפחתו, בהיותו מפרנס יחיד, ראיתי להסתפק בהטלת עונש מאסר לריצוי בעבודות שירות.

לאחר שקלול כל הנתונים שהובאו לעיל, ראיתי להשית על הנאשם את העונשים הבאים:

1. 5 חודשי מאסר אשר ירוצו בדרך של עבודות שירות. הנאשם יתייצב ביום 6/5/15 אצל הממונה על עבודות השירות לתחילת ריצוי עונשו.
2. 3 חודשי מאסר וזאת על תנאי אם יעבור הנאשם משך 3 שנים מהיום עבירה נגד הרכוש.
3. פיצוי לנפגעי העבירה בסך 1500 שח לכל אחד משני המתלוננים.

ניתן היום, היום 22/3/15 בנוכחות נאשם, בא כוחו ותביעה.